

Ετυμολογία Ελληνικών ονομάτων

/ Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός

A

Αγαθόκλεια => αγαθή + κλέος, η έχουσα καλή φήμη.

Αγαθοκλής => αγαθός + κλέος, ο έχων καλή φήμη.

Αγαθονίκη: => αγαθή + νίκη, η νικήτρια ένδοξης νίκης.

Αγησίλαος => άγω + λαός

Αγλαία => αγλαός =φωτεινός,λαμπερός

Αθηναγόρας => Αθήναι + αγορά, ο σοφός αγορητής.

Αθηνόδωρος => Αθηνά + δώρο, δώρο της Αθηνάς, ο σοφός.

Αλέξανδρος => αλέξω: απομακρύνω + ανήρ,ο ανδρείος

Άλκηστις => αλκή= αποκρούω + εστία

Αλκιβιάδης => αλκή + βία

Αλκμήνη => αλκή + μήνη:σελήνη

Ανάργυρος => α(στερητ.) +αργύρια

Αναστάσιος => ανα + ίστημι:στέκομαι

Ανδρέας => ανδρείος => ανηρ

Ανδροκλής => ανήρ + κλέος

Ανδρομάχη => ανηρ + μάχω

Ανδρόμεδα => ανηρ + μέδω = άρχω

Αριάδνη: => άρι:πολύ + αγνή

Αριστόβουλος => άριστος + βουλή, ο άριστος σύμβουλος.

Αριστογέννης => άριστος + γένος, ο ευγενής.

Αριστοκλής => άριστος + κλέος, ο έχων άριστη δόξα.

Απολλώνιος: απο το ρήμα Απολλυμι,που σημαίνει καταστρέφω ,αλλα και χάνω

Αρσινοή :Αρση(κατάργηση) + νους

Αθηνά: άθος=άνθος ή το ρήμα θάω=θηλάζω, ώστε η λέξη Αθήνα σημαίνει "Ανθούσα" ή "Εύφορη".

Αναξαγόρας: αναξ(βασιλιάς) + αφορεύω,ο άρχοντας του λόγου

Ανδροκλής (ανήρ+κλέος) ο ένδοξος.

Αγαμέμνων: αγαν + μέμνων (μένω), ο επίμονος

Αδάμ: άνθρωπος

Αδαμάντιος-ία: διαμαντένιος

Αίγλη: γοητεία,φως ηλίου, δόξα ' εκ του αϊσσω + λίαν.

Αμαλία: ετυμολογία από την τευτονική (σημ. γερμανική): εργατική, δραστήρια.

Αντώνιος: εκ του άντωση= άνωση, ο ορμητικά αντίθετος

Αργυρώ: από το επίθετο αργύριος (σχετικός με τα χρήματα), η πολύτιμη

Αρετή: από το αρχ. ουσιαστικό αρετή., η τέλεια, υπέροχη.

Αρχιμήδης : αρχή + μήδος(λόγος,σκέψη),ο άρχων του λόγου

Ασπασία: θηλυκό του αρχ. επιθέτου ασπάσιος (χαρούμενη, ευτυχισμένη)

Αντιγόνη: αντί + γίγνομαι (γεννιέμαι),απόγονος

Απόστολος-ία: απο +στελλω,ο αγγελιοφόρος

Ασπασία: θηλυκό του αρχ. επιθέτου ασπάσιος ,η χαρούμενη

Αγνή: η ηθικά καθαρή, η παρθένα η ανόθευτη,η σεμνή

Αθανάσιος-ία:α- στερητικό + θάνατος,ο αθάνατος

Αγαθάγγελος: αγαθός + αγγελος,αυτό που φέρνει καλές ειδήσεις

Αρσένιος: αρσενικός

Αγαθή: αθώα

Ακύλας: αετός

Αρχέλαος: αρχηγός του λαού

Αγάπιος: ανιδιοτελής

Αλέξιος-ία: αλεξω,ο προστάτης

Αρτέμων: αναρτητής

Ακάκιος: α + κακός άκακος

Αναστάσιος: ανα +ιστημι,αυτός που σηκώνεται

Αχιλλεύς- Αχιλλέας: άχος (θλιψη) + ιλλεύς (περιπλανώμαι, τριγυρνά), δηλαδή αυτός που τριγυρνά θλιμμένος

Ακυλίνη: αετίνα,αετός

Αιμιλιανός: αντίζηλος

Άνθιμος: άνθος

Αριστείδης:αριστος+είδος, άριστος στη μορφή

Αικατερίνη: καθαρή,πιθανόν <. Εκατερίνη < κύρ. όν. Εκατερός + ινη < εκάτερος «καθένας από τους δύο»

Αμβρόσιος:(αθάνατος, α + βροτός),ο άφθαρτος

Άννα: η έχουσα εύνοια, χάρη -

Αλμπέρτος = ξενικό όνομα αγγλικής προέλευσης που σημαίνει ο φημισμένος ευγενής

Αναξιμένης: αναξ +μένος,ο κύριος της οργής

Αντιγόνη = από την πρόθεση αντί + γίγνομαι (γεννιέμαι). αυτή που είναι ισάξια με τον γεννήτορα πατέρα της

Άρης: στα αιολικά είναι «Αρεύς» και ετυμολογικά σημαίνει «θύελλα που συντρίβει»! Ατίθασος, ασυμβίβαστος και αυτόνομος ή από το «αίρειν» ή «αναιρείν», είτε από την λέξη «αρά» (βλάβη, πλήγμα)

Αρίσταρχος: αριστος + άρχω,ο άριστος άρχοντας

Αριστοτέλης: άριστος+ τέλος, ο έχων άριστους σκοπούς

Αριστοφάνης: άριστος + φαίνω, ο έχων άριστη όψη

Αριστομένης => άριστος + μένος, ο ανδρειότατος

Ασία => άση = κόρος = πλούσια χώρα ή απο άτος = μεγάλη έκταση

Αττική => αττα = ατταική =παλαιότατη

Αχαιός => α(επιτ.) +γαία => γηγενής

Αφροδίτη => αφρός + αναδύω

Β

Βαρβάρα => βάρβαρος

Βασίλειος => βασιλεύς

Γ

Γλυκερία => γλυκύς

Γεώργιος => εκ του γεωργώ =γη + έργο

Δ

Δέσποινα => δεσπόζω

Δημήτριος => Δη (δωρικό τύπο του Γη) + μήτηρ

Δημοσθένης => δήμος + σθένος, η δύναμη του λαού

Διογένης => Ζευσ + γένος, ο Θεογέννητος

Διομήδης => Διός + μέδων:άρχων, ο άρχων με θεία δύναμη.

Διόσκουρος => Διος + κούρος

Διώνη => εκ του Διός, η θεϊκή.

Ε

Ελένη => ελένη, που σημαίνει «λαμπάδα» ή από τη ρίζα ελε- που σημαίνει κυριεύω, κατακτώ

Ειρήνη => είρω (λέγω) + νους

Εκτωρ => εκ του εχω

Επαμεινώνδας=> επί + άμεινον, ο προσδευτικός

Ερατώ => ερώ: αγαπώ

Εριφύλη => έρι:πολύ + φύλον

Ετεοκλής => ετεός:αληθής + κλέος, ο έχων αληθινή δόξα.

Ευάγγελος => ευ +αγγέλω

Ευαγόρας => ευ + αγορεύω, ο καλός ομιλητής.

Ευανθία => ευ + άνθος

Ευγενία => ευ +γένος

Ευδοκία => ευ +δοκώ=έχω άποψη

Ευδοξία => ευ + δόξα, η έχουσα καλή φήμη

Ευνομία => ευ + νέμω:διανέμω

Ευρυβιάδης => ευρύς + βία

Ευρυσθένης => ευρύς + σθένος

Ευρώπη => ευρύς + ωψ

Ευρώτας => ευ + ροος

Ευτέρπη => ευ + τέρπω, η πολύ ευχάριστη

Ευτύχιος => ευ + τύχη

Ευφημία => ευ + φημί

Η

Ηρακλής => Ηρα + κλέος

Θ

Θάλλεια => εκ του θάλλω(ειμαι πλήρης)

Θέμις => τίθημι = θεσμός

Θεμιστοκλής => θέμις(δικαιοσύνη) + κλέος

Θεοδώρα => Θεού + δώρο

Θεόφιλος => Θεού + φίλος

Θεσσαλία => θέσις + αλς(θάλασσα)

Θησέας =>θήσω, εκ του τίθημι

Θουκυδίδης => Θεού + κύδος:δόξα, ο δοξάζων τον θεό.

Θράκη => θράσσω =καταστρέφω

Θρασύβουλος => θρασύς + βουλευόμαι

Ι

Ιαπετος => ιάπτω = πέμπω

Ίάσων => ίασις: θεραπεία

Ιοκάστη => ίον + κάζω:στολίζω

Ιππολύτη => ίππος + λύω

Ιφιγένεια => ίφι:ισχυρά + γίγνομαι

Κ

Καλλιόπη => κάλλος + ωψ:οφθαλμός

Καλλιρρόη => καλώς + ρέω

Κασσιόπη => καινυμι(υπερέχω) + οψ

Κλέαρχος => κλέος + άρχω, ο ένδοξος άρχων

Κλεόβουλος => κλέος + βουλή, ο επινοητικότατος.

Κλεομένης => κλέος + μένος, ο ένδοξος για τη γενναιότητά του.

Κλεονίκη => κλέος + νίκη, η ένδοξη νικήτρια.

Κλεοπάτρα => κλέος + πάτρη, η δόξα της πατρίδος.

Λ

Λάκων => λα (επιτ.) + ακέων = ολιγομίλητος

Λαέρτης => λαός + αίρω =εκλέγω
Λέανδρος => λαός + ανήρ, ο ανδρείος του λαού.
Λεωνίδα => λαός + οίδα + γνωρίζω
Λητώ => λανθάνω
Λυσιστράτη => λύω + στρατός

Μ

Μακεδών => μακεδνός = υψηλός,μακρός
Μενέλαος => μένος + λαός
Μιλτιάδης => μίλτος: ερυθρά βαφή

Ν

Ναυσικά => ναυς + καίνυμαι:υμνούμαι
Νεοκλής => νέος + κλέος
Νέστωρ => εκ του νεομαι = επιστρέφω
Νεφέλη => νέφω: χύνω ύδωρ
Νικηφόρος => νίκη + φέρω
Νικόλαος => νίκη + λαός

Ξ

Ξενοφών => ξένος + φωνέω

Ο

Οδυσσεάς => οδύσσομαι: διώκομαι
Οιδίπους => υδής + πους = ο έχων πρησμένα πόδια
Όλυμπος => εκ του λάμπω
Ορέστης => όρος + ίσταμαι

Π

Πανδώρα => παν + δώρο
Παρασκευή => παρα + σκευάζω
Πασιφάη =>πας + φάος (φως)
Πάτροκλος => πατρίς + κλέος
Παυσανίας => εκ του παύω
Πελασγός => 1) πέλας = κοντινός + γη
2) εκ του πέλαγος
Περικλής => περί + κλέος, ο ένδοξος
Περσεάς => εκ του πέρθω = εκπορθω,καταστρέφω

Πηνελόπη => πήνη:υφάδι + λέπω:εκτυλίσσω

Πολυδεύκης => πολύ + δεύκος:γλεύκος, ο πολύ γλυκός

Πολύδωρος => πολλά + δώρα

Πολυξένη => πολύ + ξενί

Ποσειδών => πόσις(ποταμός) + είδω =είμαι αρμόδιος

Προμηθέας => 1) προ + μύθος

2) προ + μήθος = μέριμνα = ο προνοητικός

Πυθαγόρας => πυνθάνομαι + αγορεύω

Ρ

Ρέα => εκ του ράος =έτοιμος

Σ

Σαλαμίνα => αλς(σαλ) + μίνυς = μικρός=βρίσκεται κοντά στην ξηρά

Σλάβος => σάλος + βάω (βαίνω)

Σοφοκλής => σοφός + κλέος, ο έχων δόξα σοφού

Σπάρτη => σπείρω

Στέργιος => στέργω = δείχνω στοργή

Στυλιανός => στύλος

Σωκράτης => σώζω + κράτος

Τ

Τερψιχόρη => τέρπω + χορός

Τηλέμαχος => τηλέ: μακριά + μάχομαι

Τιμόθεος => τιμή + Θεός

Τιμολέων => (τιμή+λέων) ο ισχυρός ως λέων

Φ

Φειδιππίδης => φείδομαι + ιππος

Φίλιππος => φίλος + ίππος

Φιλοθέη => φίλη του Θεού

Φρίξος => φρίττω

Φοίβος => φάος = φωτεινός

Χ

Χαράλαμπος => χαρά + λάμπω ,αυτός που λάμπει απο χαρά

Χαρίκλεια => χάρις (η χάρη) + κλέος (δόξα), η ξακουστή για τη χάρη της

Χαρίλαος => χάρη + λαός

Χαριτίνη => η χαριτωμένη

Χριστίνα,Χρήστος => απο τον Χριστό,ο χρισμένος -η

Χριστόδουλος => δούλος + Χριστός

Χριστόφορος => Χριστός + φέρω

Χρύσανθος, Χρυσάνθη => χρυσός + άνθος.

Χρυσήϊς =>χρυσός η πολύτιμη, η χρυσαφένεια.

Ω

Ωρωπός => η ώρ-ο (η φροντίδα) + το ουσιασ. οπός (= γαλακτώδης χυμός που παίρνει Κανείς Κεντώντας το φυτό)

= αυτός που έχει τη φροντίδα της συγκομιδής του χυμοι. φυτών.

Πηγή - περισσότερα εδώ filoumenos.com